

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1948

N:o 22.

Innehåll: N:o 22. Landskapslag om kommunalförvaltning i Mariehamn.

N:o 22.

Landskapslag

om kommunalförvaltning i Mariehamn.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 19 juni 1948.
Utfärdad i Mariehamn den 14 juli 1948.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG om kommunalförvaltning i Mariehamn.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas.

Kap I.

Allmänna stadganden.

§ 1.

Mariehamns stad med därunder lydande områden utgör en särskild kommun, vars medlemmar äga att, i enlighet med denna lag och inom de gränser lag i övrigt utstakar, vårda kommunens gemensamma hushållnings- och ordningsangelägenheter, såvitt desamma ej enligt gällande lagar och förordningar böra handläggas av offentlig myndighet.

§ 2.

Där samarbete anses böra äga rum mellan staden och angränsande landskommun i något ärende och kommunerna icke kun-

na enas därom, må den kommun, som önskar samarbete, ingå med nödig utredning i ärendet och förslag till dess ordnande till landskapsnämnden, som äger avgöra desamma.

§ 3.

Medlem av Mariehamns kommun är envar:

som inom staden eller dess område har eller böra hava laga bo och hemvist;

som därstädes idkar näring, rörelse eller yrke; eller

som där äger gård, tomt eller jord.

§ 4.

Kommunens beslutanderätt utövas av stadsfullmäktige och, där samarbete med andra kommuner enligt § 2 äger rum, vid sammanträde med dessa kommuners ombud.

Uti reglemente för stadsstyrelsen kan likväl beslutanderätt i däri angivna ärenden överlätas åt stadsstyrelsen.

Verkställighet och förvaltning tillkomma stadsstyrelsen samt, under dess inse-

ende, nämnder eller tjänstemän, på sätt i denna lag eller annorsädes stadgas.

§ 5.

Vad staden samfällt tillhör, vare sig i inkomst från fastighet, i rörligt kapital, i inkomstgivande rättighet eller i medel, vilka staten eller landskapet beviljat åt staden, skall anses såsom tillgång till bestridande av stadens gemensamma utgifter och förvaltas på sätt här nedan säges, där ej för särskilt fall är annorledes förordnat.

Egendom, som överlåtits åt staden till förmån för någon viss klass av befolkningen eller för särskilda ändamål, bör förvaltas och användas i enlighet med de föreskrifter, vilka härom äro gällande.

Till utgifter, för vilkas bestridande tillgångar utöver de i 1 mom. nämnda erfordras till stadens gemensamma gagn eller för särskilda dess behov, äge kommunen fastställa skatter att utgå enligt de grunder, som i denna lag stadgas.

§ 6.

Denna landskapslag gör icke någon ändring uti de kommunala rättigheter och förpliktelser, som enligt grundlag eller privilegier med grundlagshelgd särskilt tillkomma vissa medlemmar av kommunen. Alla övriga kommunala rättigheter och skyldigheter, vilka före år 1875 varit förbehållna borgerskap och gårdsägare samfällt eller vardera särskilt, förbliva fortfarande gemensamma för alla medlemmar av kommunen.

Kap. II.

Stadsfullmäktige.

§ 7.

Antalet stadsfullmäktige i Mariehamn utgör femton.

Ersättare för fullmäktige utses till det i kommunala vallagen stadgade antalet.

§ 8.

I överensstämmelse med i gällande lag stadgade grunder och sålunda, att alla valberättigade vid valet hava lika rösträtt, utses stadsfullmäktige genom omedelbara och proportionella val.

Ej må valrätt utövas genom ombud.

Om valen och huru dessa skola förrättas stadgas närmare i landskapslagen om kommunala val i landskapet Åland.

§ 9.

Stadsfullmäktige och deras ersättare väljas vid vart tredje år skeende ordinarie val för tre år. Deras uppdrag varar till utgången av det kalenderår, varunder nästföljande val av fullmäktige bör verkställas, eller, om valet icke därförinnan slutförts, intill dess så skett.

§ 10.

Rätt att välja fullmäktige tillkommer jämlikt uti gällande lag i sådant avseende stadgade grunder envar medlem av kommunen, såväl man som kvinna, som äger medborgarrätt i republiken Finland och i landskapet haft sitt laga bo och hemvist under minst fem år och vilken före valåret fyllt tjuguet år samt vid senast förrättade mantalsskrivning upptagits i stadens mantalslängd.

Valrätt tillkommer likväl icke;

- 1) den, som står under förmynderskap;
- 2) den, som av annat skäl än medellöshet, styrkt medelst intyg av stadsstyrelsen, uraktlätit att gälda honom under de två närmast föregående åren påförda kommunala avgifter;
- 3) den, som i kommunalhem, i annan

kommunal fattigvårdsinrättning eller annorledes året om åtnjuter full fattigvård;

4) den, som på grund av domstols laga kraft ägande utslag saknar medborgerligt förtroende eller är ovärdig att nyttjas i landets tjänst eller att föra annans talan; samt

5) den, som övertygas om att hava vid kommunala val köpt eller sålt röst, på flere än ett ställe avgivit sin röst eller genom våld eller hot stört valfriheten eller gjort försök därtill, ända till utgången av det tredje kalenderåret efter det, då utslaget vunnit laga kraft.

§ 11.

Valbar till fullmäktig och övriga kommunala förtroendeuppdrag, försåvitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kommunen bosatt person, som är berättigad att delta i val av fullmäktige.

Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

Till fullmäktig må dock ej väljas landshövdingen, lanträdet, länsrådet, landskamreraren, landskapssekreteraren, landskapskamreraren, tjänsteman eller betjänt vid polisnrättningen eller allmän åklagare, ej heller stadsdirektören eller stadsstyrelsen underlydande tjänsteman eller betjänt eller tjänsteman eller betjänt, som underlyder nämnd och är för sin befattning redo skyldig.

Förverkar till kommunalt förtroendeuppdrag vald person sin valbarhet, upphör hans uppdrag.

§ 12.

Den, som blivit vald till fullmäktig eller

annat kommunalt förtroendeuppdrag, må icke avsäga sig uppdraget, ifall han icke uppnått sextio års ålder.

Den, som under de tre näst föregående åren varit fullmäktig, ordförande eller ledamot i stadsstyrelsen eller ordförande eller ledamot i en för verkställighet och förvaltning av stadens angelägenheter tillsatt nämnd, är likväl berättigad att under de tre följande åren åtnjuta befrielse från uppdraget att vara medlem av fullmäktige, stadsstyrelsen och nämnd.

Sker avsägelse på sådan grund, träder ersättare i den valdes ställe.

Uppgives såsom stöd för avsägelse sjuklighet eller civil, militär eller ecklesiastik ämbets- eller tjänstebefattning, familjeförhållanden eller något annat skäl, äge fullmäktige pröva det anmälda hindret.

Godkännes avsägelsen, träde ersättare i stället.

§ 13.

Fullmäktige erhålla för sitt uppdrag ersättning enligt fullmäktiges prövning, likväl med minst tjugo mark för sammanträde och så, att arvode för alla fullmäktige utgår med lika stort belopp. Dock må ordföranden tillerkännas högre arvode.

§ 14.

Fullmäktige välja årligen inom sig ordförande och viceordförande. Ej må den valde avsäga sig uppdraget, ifall han icke under de tre nästföregående åren innehaft samma befattning.

Om ordförande eller viceordförande dör eller avgår i följd av bortflyttning eller annan laga orsak, innan tiden för hans uppdrag är ute, utses annan person i hans ställe för den tid, som återstår.

Om verkställt val av ordförande och viceordförande avgive fullmäktige till landskapsnämnden och länsstyrelsen skriftligt meddelande.

Utses ordförande eller viceordförande för fullmäktige till stadsdirektör eller biträdande stadsdirektör, bör han avstå från sitt ordförandeskap och medlemskapet i fullmäktige.

På fullmäktige ankommer att fastställa ordförandens arvode.

§ 15.

Anföras besvär över val av ordförande eller viceordförande för fullmäktige eller i anledning av vägrat godkännande av skedd avsägelse, handhave den valde likväl befattningen till dess besvären blivit slutligt avgjorda och, där nytt val utsättes, annan person blivit utsedd och omhändertager uppdraget.

§ 16.

Fullmäktiges sammanträden äro offentliga, såframt fullmäktige ej med avseende å något särskilt fall annorlunda besluta.

§ 17.

För val av ordförande och viceordförande samt bestämmande av sättet för delgivande av kallelse till sammanträde sammankomma fullmäktige å stadshuset första helgfria dag i januari månad klockan aderton, därvid den till åren äldste bland fullmäktige leder förhandlingarna.

För övrigt sammanträda fullmäktige på kallelse av ordföranden, då denne finner sådant nödigt för handläggning av ärende, eller då minst en fjärdedel av fullmäktige eller ock landskapsnämnden eller länsstyrelsen i ärende, vars handläggning enligt lag å denna ankommer, eller stadsstyrel-

sen därom hos ordföranden gör framställning.

För att granska kommunalförvaltningen och kommunens räkenskaper för det löpande året väljas före utgången av januari månad enligt fullmäktiges beslut minst tre revisorer och lika många revisorsättare.

Vid sammanträde i juni fattas beslut om godkännande av föregående års bokslut och beviljande av ansvarsfrihet samt väljas medlemmar i taxerings- och prövningsnämnderna.

Vid sammanträde i december beslutes om fastställande av kommunens utgifts- och inkomststat för det följande året samt utses personer till de kommunala befattningar, som vid årets slut bliva lediga.

Kan ärende, som nämnes i denna paragraf, icke av fullmäktige handläggas å stadgad tid, åligger det fullmäktiges ordförande att, så snart ske kan, utsätta dag för ärendets behandling. Därest den tid, för vilken stadens för viss tid valda befattningshavare blivit utsedda, utgår, innan val av nya befattningshavare efter dem förrättats, vare de, som äro i tur att avgå, skyldiga att kvarstå i sina befattningar, till dess valet ägt rum och vunnit laga kraft.

§ 18.

Kallelse till fullmäktiges sammanträde skall kungöras och fullmäktige degivas på sätt, som av fullmäktige bestämmes.

Kallelsen bör innehålla uppgift om tid och rum för sammanträdet ävensom om de ärenden, som därvid komma att behandlas.

Kallelse bör utfärdas minst fjorton dagar före sammanträde, där stadsdirektör,

biträdande stadsdirektör eller ledamot i stadsstyrelsen väljes eller fråga om stadsdirektörs eller biträdande stadsdirektörs skiljande från befattningen handläggas eller val av stadens revisorer och revisorsersättare eller av medlemmar i stadens taxerings- och prövningsnämnder förrättas samt antalet revisorer eller medlemmar i taxeringsnämnden bestämmes eller stadens utgifts- och inkomststat för följande år fastställs eller av stadens revisorer avgiven berättelse granskas. Till fullmäktiges alla övriga sammanträden kan kallelse utfärdas senast dagen före sammanträdet.

Om sammanträde och de ärenden, som därvid skola behandlas, bör skriftlig underrättelse meddelas stadsstyrelsen, dess ordförande och ledamöter.

§ 19.

Ej må ärende av fullmäktige behandlas eller beslut däri fattas, så framt ej minst tio fullmäktige äro tillstädes.

Uteblir ordförande, viceordförande eller ledamot utan giltigt hinder från utsatt sammanträde eller avlägsnar sig utan sådant skäl från pågående sammanträde, erlänge till stadens kassa i vite, ordförande och viceordförande fyrtio samt ledamot tjugo mark. Inställes eller upplöses sammanträde till följd av de närvarandes fåtalighet, vare vitet för de frånvarande dubbelt.

§ 20.

Vid fullmäktiges sammanträde må icke avgöras ärenden, som stadsstyrelsen icke haft tillfälle att behandla.

§ 21.

Stadsstyrelsens ordförande och den eller de av dess ledamöter, som därtill av stads-

styrelsen förordnats, äro pliktiga att närvara vid fullmäktiges sammanträden, varvid de äga rätt att deltaga i överläggning samt, därest ledamöterna av stadsstyrelsen tillika äro fullmäktige, jämväl i beslut. Infinna de sig icke till sammanträde, utgöra detta icke hinder för ärendenas behandling och avgörande.

Annan ledamot av stadsstyrelsen äger jämväl rätt att närvara vid fullmäktiges sammanträde samt därvid deltaga i överläggning, men ej i beslut.

§ 22.

Sedan överläggning vid fullmäktiges sammanträde ägt rum och av ordföranden förklarats avslutad, framställa han omröstningsproposition, så avfattad, att svaret "ja" eller "nej" uttrycker fullmäktiges beslut.

Efter det propositionen blivit besvarad, give ordföranden tillkänna, huru enligt hans uppfattning beslutet utfallit, och befäste detsamma med klubbslag, därest annan omröstning ej begäres.

Äskas omröstning, må den verkställas öppet och efter namnupprop. Den åsikt, för vilken de flesta rösterna avgivits, gälle såsom fullmäktiges beslut, förutom där viss stadgad röstövertikt enligt denna lag erfordras. Falla rösterna jämnt gälde såsom beslut den åsikt, för vilken ordföranden avgivit sin röst.

Likväl erfordras för fattande av beslut, att minst två tredjedelar av de närvarande fullmäktige biträda detsamma, då beslutet angår:

1) inköp, försäljning eller utbyte av fast egendom, utom vad byggnadstomter beträffar;

2) grundande eller upplösande av fasta fonder, bildade av kommunens egna ordinarie eller extraordinarie inkomster, eller anvisande av medel ur sådan fond;

3) beviljande av ordinarie och extraordinarie anslag, för så vitt fråga är om höjande av ordinarie eller extraordinarie anslag eller om beviljande av helt och hållet nya anslag;

4) upptagande av nya lån eller omsättning eller förlängning av betalningstiden för upptagna lån, varvid dock likvidationsplan fastställs med enkel röstpluralitet; samt

5) borgensförbindelse.

§ 23.

Val, som verkställs av fullmäktige, stadsstyrelsen, taxeringsnämnd eller annan nämnd, bör försiggå med tillämpning av proportionellt valsätt, såframt två eller flere personer skola utses och därest fjärdedelen av de i valet deltagande det ford-
rar.

Om en person skall väljas eller då majoritetsval eljest användes, betraktas den eller de som valda, vilka vid valet erhållit de flesta rösterna.

Proportionella val och, därest så fordras, även andra val, förrättas med slutna sedlar. Vid lika röstetal avgör lotten.

§ 24.

Verkställigheten av fullmäktiges beslut må icke uppehållas av att beslutet icke vunnit laga kraft, med mindre ansökan om ändring därigenom bleve onyttig eller länsstyrelsen vid prövning av mot beslutet anförda besvär finner detsamma strida mot lag och anser skäl föreligga att förbjuda verkställigheten.

Angår fullmäktiges beslut någon person enskilt, skall detsamma honom bevisligen delgivas genom utdrag ur fullmäktiges protokoll, vartill bör fogas anvisning, huruledes besvär över beslutet anföres. Utgången av val, som enligt lag skola verkställas för utseende av kommunala styrelser och nämnder, delgives på sätt fullmäktige därom besluta.

Den, som verkställt delgivandet, bör å protokollsutdraget anteckna dagen för tillståndet jämte sitt namn och hemvist.

Därest fullmäktiges beslut rör annan kommun, skall utdrag ur protokollet tillställas fullmäktiges ordförande i denna kommun för att vid fullmäktiges nästinfallande sammanträde föredragas. Den dag, då beslutet sålunda föredragits, anses det vara delgivet kommunen och dess medlemmar.

§ 25.

Vid fullmäktiges sammanträden föres protokoll.

Där protokollet icke genast justeras, må fullmäktige uppdraga åt ordföranden och minst två för gången därtill utsedda medlemmar att verkställa justeringen å dag, som av ordföranden bestämmes.

Protokollet underskrives av ordföranden och sekreteraren samt, där justering genast ägt rum, av minst tvenne medlemmar av fullmäktige och i annat fall av justeringsmännen. Därest en eller flere av justeringsmännen vägra att underskriva protokollet, under uppgift att dess innehåll icke motsvarar förloppet vid fullmäktiges sammanträde, göre ordföranden därom anteckning i protokollet och låte med justeringen anstå till fullmäktiges

nästa sammanträde. Det justerade protokollet skall å förut å kommunens anslagstavla kungjord tid i fullmäktiges samlingsrum eller på annat ställe, som av fullmäktige bestämmes, tillhandahållas allmänheten för påseende.

§ 26.

Den, som detagit i avgörandet av ett vid fullmäktiges sammanträde handlagt ärende, äge rätt att genast anmäla reservation mot det fattade beslutet. Önskar reservant få sin reservation jämte motiv bifogad protokollet, bör densamma, skriftligen avfattad, ingivas senast vid justeringstillfället till den, som fört protokollet.

§ 27.

Fullmäktiges beslut i avgjort ärende skall, så snart det i saken tillkomna protokollet blivit justerat, meddelas stadsstyrelsen.

Utgående expeditioner underskrivas av ordföranden samt kontrasigneras av den, som fört protokollet.

§ 28.

Fullmäktige äga, för såvitt därom icke är annorlunda stadgat, rätt att av stadens myndigheter erhålla handlingar och upplysningar, som de finna nödiga.

§ 29.

Fullmäktige må, där de pröva sådant nödigt, tillsätta särskilda utskott för avgivande av utlåtande och för granskning av förvaltningen.

Om andra än för granskning av förvaltningen tillsatta utskotts sammanträden skall underrättelse meddelas stadsstyrelsen. Stadsstyrelsens ordförande eller den ledamot styrelsen förordnat är berättigad

att närvara vid sådant sammanträde och deltaga i överläggning.

§ 30.

Ordförande vake över ordningen vid fullmäktiges sammanträden och äge att efter varning avlägsna åhörare, som förhålla sig oskickligt. Uppstår sådan oordning, som ordföranden ej kan avstyra, äge han upplösa sammanträdet.

Kap. III.

Stadsstyrelsen.

§ 31.

I Mariehamns stad skall finnas en stadsstyrelse, som, i enlighet med vad i denna landskapslag stadgas eller eljest lagligen förordnas, vårdar sig om stadens förvaltning, bevakar stadens fördel, bereder de ärenden, som skola av fullmäktige handläggas, samt verkställer fullmäktiges beslut och föreskrifter.

Framställningar och utlåtanden, som av fullmäktige eller av för visst ändamål tillsatt nämnd till myndighet avgivas, skola, där ej annorlunda är stadgat, insändes genom stadsstyrelsen.

Finner stadsstyrelsen, att av fullmäktige fattat beslut strider emot lag eller gällande föreskrifter eller att underställning uraktlåtits, där sådan bort äga rum, vare pliktig att vägra dess verkställighet samt anmäla oförtövat hos fullmäktige skälet, varför beslutet ej kan verkställas. Vidbliva fullmäktige sitt beslut, må de hos länsstyrelsen anhålla om åtgärd för dess verkställighet, och äger länsstyrelsen, där den prövar stadsstyrelsen hava saknat laga skäl för sin vägran, ålägga denna att befordra beslutet till verkställighet. Sådan

åtgärd må ej av länsstyrelsen vidtagas, innan tiden för anförande av besvär över fullmäktiges beslut gått till ända.

§ 32.

I stadsstyrelsen skola finnas, förutom en stadsdirektör såsom ordförande, minst fyra ledamöter. I styrelsens reglemente kan föreskrivas, att styrelsen skall hava en eller flere biträdande stadsdirektörer, vilka jämväl tjänstgöra såsom viceordförande i stadsstyrelsen. Stadsdirektören jämte biträdande stadsdirektörerna må ej utgöra majoritet inom styrelsen.

Stadsdirektören så ock biträdande stadsdirektör utses av fullmäktige för obestämd tid. Stadsstyrelsens övriga ledamöter utses av fullmäktige för ett år i sänder.

När stadsdirektörsbefattningen skall besättas, bör stadsstyrelsen anslå densamma ledig att sökas inom trettio dagar efter det beslut därom fattats, dagen för beslutet oräknad. Ansökningarna böra ingivas till styrelsen, som efter ansökningstidens utgång äger för valets förrättande överända dem till stadsfullmäktige. Till befattningen kan ock den, som ej sökt densamma, väljas, såframt han därtill samtycker. Valet förrättas med slutna sedlar, och anses den såsom vald, vilken erhållit mera än hälften av de avgivna rösterna. Har vid den första omröstningen ingen erhållit adsolut röstövervikt, skall ny omröstning verkställas emellan de två, som vid den första omröstningen erhållit de högsta röstetalen, och bör den anses såsom vald, vilken i andra omröstningen erhållit de flesta rösterna.

Förekrifterna beträffande den ordning, i vilken biträdande stadsdirektörsbefatt-

ning bör besättas, skola meddelas i stadsstyrelsens reglemente. Beträffande val till dessa befattningar av sådan person, som ej sökt desamma, gälle vad i föregående moment i motsvarande avseende stadgas beträffande val av stadsdirektör.

Kompetensvillkor för stadsdirektörs- och biträdande stadsdirektörsbefattningarna skola fastställas i stadsstyrelsens reglemente. Valbar till dessa befattningar är även i annan kommun bosatt finsk medborgare.

Avsked från befattningen beviljas av fullmäktige på ansökan stadsdirektör och biträdande stadsdirektör. Stadsdirektören så ock biträdande stadsdirektör kan av fullmäktige skiljas från befattningen, där- est han i ett års tid utan avbrott varit för sjukdom eller kroppsyfte urståndsatt att handhava densamma samt befinnes även framgent därtill oförmögen eller om han på grund av hög ålder, sjuklighet eller annan orsak bör anses för befattningen mindre lämplig.

Angående beviljande av tjänstledighet åt stadsdirektören och biträdande stadsdirektör samt om bestridande av deras befattningar under deras frånvaro, vid förekommande jäv eller inträffande vakans, stadgas i stadsstyrelsens reglemente.

§ 33.

Ej må ärende i stadsstyrelsen företagas till avgörande, såframt icke mera än halva antalet medlemmar, ordföranden inberäknad, är tillstädes.

I styrelsens reglemente kan avdelning av styrelsen, stadsdirektör eller ledamot i styrelsen tilläggas befogenhet att å styrelsens vägnar avgöra vissa slags ärenden

av mindre vikt, vilka böra i reglementet närmare angivas. Dock böra ärenden, som skola för stadsfullmäktige föredragas, ävensom sådana, som angå verkställighet av fullmäktiges beslut, vid sammanträde av styrelsen handläggas.

Styrelsens sammanträden äro icke offentliga; dock må fullmäktiges ordförande och viceordförande därvid närvara och delta i överläggning, men ej i beslut.

§ 34.

Stadsstyrelsen till biträde kunna fullmäktige tillsätta under styrelsens inseerde stående nämnder.

Nämndernas medlemmar utses av stadsfullmäktige, där icke annorlunda är stadgat. För varje nämnd skall stadsstyrelsen för ett år i sänder utse sin ordförande eller någon av sina ledamöter att densamma i nämnden företräda. Den sålunda valda äger rätt att närvara vid nämndens sammanträden samt delta i överläggning, men ej i beslut.

Nämnds beslut bör underställas stadsstyrelsens prövning, där styrelsen eller styrelsens ordförande sådant yrkar. Är beträffande någon nämnds befogenhet förmedelst dess reglemente eller annat lagligt stadgande annorlunda förordnat, lände detta till efterrättelse.

För handhavande av tillfälliga uppdrag är stadsstyrelsen berättigad att tillsätta bestyrelser och bestämma dessas befogenhet.

För handhavande av förvaltningsuppgifter kunna jämväl tillsättas tjänstemän utöver medlemmarna i stadsstyrelsen och nämnder. Om inrättande av tjänster besluta fullmäktige. Beträffande anställande

och avskedande av dylika tjänstemän må bestämmelser meddelas i reglementen och instruktioner.

§ 35.

Stadsstyrelsens sammansättning ävensom dess åligganden och befogenheter bestämmas närmare genom reglemente. I reglementet böra jämväl, så noggrant som möjligt, uppräknas de ärenden, som styrelsen får avgöra utan att underställa dem stadsfullmäktiges prövning.

Förslag till reglemente för stadsstyrelsen antages av fullmäktige, varefter förslaget befordras till landskapsnämndens prövning och fastställelse. Erahanda ordning bör jämväl iakttagas, när fastställt reglemente ändras.

Tjänstemännens tjänsteställning ävensom deras avlöning bestämmas genom tjänstestadga, för såvitt därom icke är i denna landskapslag eller annorstädes stadgat. I tjänstestadga föreskrives de befattningshavare, som äro underkastade densamma.

Instruktion för nämnder och tjänstemän ävensom tjänstestadga utfärdas av stadsfullmäktige.

Kap. IV.

Magistraten.

§ 36.

Om magistratens sammansättning, åligganden och göromål i dess egenskap av offentlig ämbetsmyndighet samt domstol i hushållnings- och ordningsmål gälle vad därom särskilt är stadgat.

Kap. V.

Stadens hushållning.

§ 37.

Ledningen av och uppsikten över sta-

dens drätsel åligger stadsstyrelsen.

Stadsstyrelsen till biträde vid handhavandet av kassa- och räkenskapsväsendet skall inrättas ett drätselkontor samt i mån av behov drätselkontoret underlydande avdelningar. Där så anses nödigt, må även vederbörande kommunala nämnder underordnade kassa- och räkenskapsverk för vissa förvaltningsgrenar inrättas.

§ 38.

För varje finansår skall fastställas budget. Finansåret sammanfaller med kalenderåret.

I budgeten skola upptagas det föregående årets uppskattade behållning eller brist, egentliga utgifter och inkomster samt skilt kapitalutgifter och -inkomster för finansåret. Till utgifter höra jämväl anslag för oförutsedda behov, reserveringar för vissa emotsedda behov, överföringar till fonder och avskrivningar.

Uti budgeten skola anvisas för utgifter- nas bestridande erforderliga medel.

Utan hinder av vad i 2 momentet är sagt kan beträffande kommunala affärsföretag i budgeten upptagas enbart deras vinst eller förlust.

Vid grundande av fasta fonder skola stadsfullmäktige för desamma antaga stadgar, innefattande föreskrifter angående fondernas ändamål och förkovrande samt deras användning och förvaltning i övrigt, och kunna sådana fonders egna utgifter och inkomster lämnas utom budgeten.

§ 39.

Budgetförslag skall av stadsstyrelsen årligen uppgöras samt å tid, som av stads-

fullmäktige bestämmes, och senast den 1 december till fullmäktige översändas.

Godkända stadsfullmäktige icke stadsstyrelsens budgetförslag oförändrat, skall detsamma återsändas till stadsstyrelsen, och äger denna i anledning av ändringarna avgiva utlåtande och uppgöra de förslag, som av fullmäktiges beslut kunna anses påkallade. Ej må vid förnyad handläggning av budgetförslaget hos fullmäktige till behandling upptagas andra än de av fullmäktige tidigare beslutna ändringarna samt av stadsstyrelsen med anledning av dessa framställda nya förslag. Härvid skall budgeten slutligen fastställas.

§ 40.

Stadens hushållning skall handhavas enligt fastställd budget. Om höjande av anslag, som i budgeten upptagits, samt om beviljande av nya anslag under finansårets förlopp äga stadsfullmäktige i stadgad ordning besluta.

Har budget icke blivit av stadsfullmäktige fastställd före finansårets ingång, skola tillsvidare och intill dess ny budget fastställts kommunens inkomster uppbäras och nödvändiga utgifter bestridas.

§ 41.

Vad av stadsfullmäktige beviljats att under nästföljande år uppbäras anses för det löpande årets stadsutskylder och skall till utgörande fördelas på dem, som under sistnämnda år äro kommunens skattskyldiga medlemmar.

Finnes i kommun skatteutjämningsfond, för vilken stadsfullmäktige antagit stadgar, innefattande föreskrifter angående fondens ändamål och förkovrande samt dess användning och förvaltning i övrigt,

kunna fullmäktige antingen i samband med handläggningen av utgifts- och inkomstförslaget eller senare, innan det belopp, som skall uppbäras per skattöre, fastställts, i stadgad ordning och med iakttagande av fondens stadgar besluta om förhöjning av det belopp, som skall uttagas genom beskattning i syfte att öka skatteutjämningsfonden, eller om sänkning av detta belopp genom anlåtande av sagda fonds tillgångar.

Det belopp, som enligt sagda fördelning skall uppbäras per skattöre, kan av stadsstyrelsen höjas med högst femtio penni.

§ 42.

Å stadsstyrelsen ankommer att låta upprätta debiterings- och uppbördslängd, uti vilken böra upptagas varje skattskyldigs namn och bostad, de skatteköllor, för vilka utskylder blivit honom påförda, samt den åsatta skatten, upptagen för varje skattekölla särskilt. Längden skall jämväl innehålla särskilda kolumner för erlagda och oguldna skatter.

§ 43.

Befinnes någon i debiterings- och uppbördslängden upptagen, till stadsutskyld pliktig medlem av kommunen hava därför bortflyttat under loppet av det år, för vilket debiteringen skett, skall han icke desto mindre erläggas, vad honom påförts, men vare för samma år frikallad från betalning till den kommun, dit han inflyttat, såframt ej utskylden till sistnämnda kommun är sådan, att den bör utgå, vare sig han varit inom kommunen bostatt eller icke.

§ 44.

Sedan debiterings- och uppbördslängden

blivit upprättad, bör den under åtta dagar finnas tillgänglig å stadshuset eller annat lämpligt ställe, på det de av kommunens medlemmar, som sådant önska, må kunna av densamma taga kännedom. Härom låte stadsstyrelsen tillkännagiva genom offentligt anslag och kungörelse i den ordning, varom i § 99 stadgas.

§ 45.

Anmärkning emot debiterings- och uppbördslängden bör vid förlust av vidare rätt därtill inom en vecka efter utgången av den i § 44 utsatta tiden anmälas hos stadsstyrelsen, som har att i anledning därav meddela utslag. Den med utslaget missnöjda må däröver i vederbörlig ordning anföra besvär, men vare icke desto mindre pliktig att det honom påförda utskyldsbeloppet vid uppbördsstämma erlægga med rätt att, i fall hans besvär godkännas, få det överbetalade åter.

Är någon av laga förfall hindrad att inom ovan utsatt tid göra anmärkning emot debiterings- och uppbördslängden, vare berättigad att anmäla missnöje däremot i föreskriven ordning och sitt förfall styrka inom fjorton dagar, efter det förfallet upphört, även om uppbörden redan vore verkställd.

§ 46.

Sedan debiterings- och uppbördslängden i ovan stadgad ordning hållits för de skattskyldige tillgänglig, utsänder stadsstyrelsen debetsedlar och verkställer uppbörden på tid, som befinnes lämplig.

Var, som uraktlåter att inom utsatt tid erlægga skatten, är pliktig att på det till betalning förfallna skattebeloppet från den dag skatten senast bort erläggas till be-

talningsdagen i skattetillägg för varje fullt belopp av ett hundra mark erlægga en årlig ränta av åtta procent. Ej må skatte-tillägg uppbäras för längre tid än tre år.

Yppas felräkning eller annan uppenbar oriktighet vid taxeringsförfarandet, skola uppbördsmyndigheterna, evad den, som härav blivit lidande, häröver framställt anmärkning eller ej, vid anträffandet av felet rätta detsamma. I ty fall är även der, som härav lidit skada, berättigad att å inbetalad och återburen skatt erhålla ränta efter vad i mom. 2 säges.

§ 47.

Inom tre veckor efter uppbördsstämman ingive stadsstyrelsen till magistraten berättelse, huru uppbörden utfallit, och bifoge därvid restlängd över oguldna utskyl-der, vilka magistraten åligger låta i laga ordning uttaga och sist inom fyra månader efter restlängdens emottagande till stadsstyrelsen avlämna, jämte förteckning såväl å medellösa personer, med behöriga utmättningsbevis, som ock å bortflyttade, med särskild uppgift om den åtgärd magistraten vidtagit till indrivande av dem påförda utskyl-der.

§ 48.

Stadsstyrelsen åligger att föra bok över stadens inkomster och utgifter samt tillgångar och skulder ävensom att avsluta räkenskaperna för varje finansår.

Över stadens lösa och fasta egendom samt dess förbindelser, säkerheter, försäkringshandlingar och övriga värdepapper skola förteckningar upprättas.

§ 49.

Revision verkställs av de enligt § 17

mom. 3 valda revisorerna, vilka det åligger att över granskningen av räkenskaper-na och kommunalförvaltningen avgiva berättelse.

Verkställande av fortlöpande revision må av stadsfullmäktige uppdragas åt en av fullmäktige tillsatt och dem omedelbart underordnad ständig revisor. De handlingar, som tillkommit vid av denne verkställda revisioner, skola tillhandahållas årsrevisorerna.

§ 50.

Stadens räkenskaper skola före den 1 april tillställas årsrevisorerna vilka skola före den 15 maj verkställa revisionen och avlämna revisionsberättelse till stadsstyrelsen.

Hava i revisionsberättelsen anmärknin-gar framställts mot räkenskaperna eller förvaltningen, skall stadsstyrelsen infordra vederbörandes förklaringar och överlämna dessa jämte eget utlåtande samt revisorernas berättelse till stadsfullmäktige så tidigt, att ärendet kan upptagas till be-handling hos fullmäktige vid det sammanträde, som hålles i juni månad.

§ 51.

I januari månad varje år skola av stadsfullmäktige utsedda inventeringsmän för stadens lösa egendom granska denna samt för stadsstyrelsen föreslå nödigansedda ändringar i inventeringslängderna.

Inventering av stadens fasta egendom skall av inventeringsmän, som stadsfullmäktige för sådant ändamål utsett, för-rättas åtminstone vart tredje år.

Inventeringsmännen för stadens såväl

lösa som fasta egendom skola till stadsfullmäktige avgiva utlåtande angående värden av sagda egendom samt framställa förslag till sådana förbättringar härutinnan, som de anse vara av behovet påkallade.

§ 52.

Å stadsfullmäktige ankommer att besluta, huruvida av årsrevisorerna eller inventeringsmännen för stadens lösa eller fasta egendom framställd anmärkning skall förfalla eller åtgärd för bevakande av stadens rätt och fördel vidtagas.

§ 53.

Närmare bestämmelser angående budgeten samt kassa- och räkenskapsväsendet skola av stadsfullmäktige utfärdas genom särskild instruktion.

§ 54.

Äger staden jord eller annan lägenhet, som av staten, landskapet eller enskilda blivit till staden donerad, gälle om hushållningen därmed, vad i donationsurkunden är förordnat.

§ 55.

Avkortning av kommunalskatt eller kommunal avgift må beslutas av stadsfullmäktige eller av stadsstyrelsen, med stöd av bemyndigande i dess reglemente, då skatten eller avgiften finnes vara olagligen påförd. Dock får sådan avkortning icke verkställas, ifall ärendet är anhängigt eller genom utslag eller beslut, som vunnit laga kraft, blivit i sak prövat. Sedan avkortning ägt rum, skola åtgärder för det avkortade skatte- eller avgiftsbeloppets indrivande icke vidare företagas.

Har avskrivning av kommunalskatt eller kommunal avgift av vederbörande kommu-

nala myndighet verkställts på grund därav, att den betalningsskyldige saknat utmättningsbara tillgångar eller icke kunnat anträffas eller av andra laga skäl, utgör sådan avskrivning, icke hinder för indrivande av det resterande beloppet, och ankommer det å stadsstyrelsen att bevaka stadens fördel i nu berört avseende.

Kap. VI.

Kommunal skattskyldighet samt kommunala taxeringsmyndigheter.

§ 56.

Till de utgifter, som enligt § 5 mom. 3 böra för kommunens behov bestridas, är, utan avseende å trosbekännelse eller medborgarrätt, envar,

vilken inom kommunen, vare sig han där bor eller icke, äger eller brukar jord eller innehar annan fastighet,

eller där idkar rörelse, näring eller yrke, såsom ock envar.

vilken inom kommunen har eller bör ha va laga bo och hemvist, pliktig att bidra i förhållande till det antal skattören honom genom taxering påförts.

Enahanda skyldighet åligger även menighet, sammanslutning, anstalt eller stiftelse för den inkomst, de inom kommunen åtnjuta av fastighet, näring, rörelse eller annan inkomstkälla. Dock är ideell sammanslutning, anstalt eller stiftelse skattskyldig endast för inkomst av fastighet samt av näring och rörelse. Staten och landskapet äro skattskyldiga för inkomst av sådana fastigheter, vilka icke användas för allmänna ändamål, och för halva beloppet av den nettoinkomst staten eller landskapet erhåller från industriell och

annan rörelse, vilken är med privata företag jämförlig.

Dock skall skatt icke erläggas för inkomst, som staten eller landskapet erhåller från sådana produktiva företag, vilka huvudsakligen äro i verksamhet för tillgodoseende av statsinrättningarnas eller landskapets behov.

Hustru skall särskilt beskattas för den inkomst, varöver hon enligt lag råder.

Av den skattskyldiges inkomst motsvarar ett belopp av etthundra mark ett skattöre.

Personliga tjänstbarheter, vilka i stad utgjorts efter förut lagligen antagna grunder, skola fortfarande efter samma grunder utgöras, till dess annorlunda varder förordnat.

§ 57.

Taxering skall försiggå i början av året näst efter det år förrättningen avser och verkställas av en för sådant ändamål av stadsfullmäktige för ett år i sänder utsedd taxeringsnämnd, uti vilken idkare av näring eller yrke, lön- eller pensionstagare eller annan inkomst åtnjutande och fastighetsägare skola vara till lika antal företrädde. Antalet medlemmar i nämnden ävensom ersättare fastställas av stadsfullmäktige, som tillika utse ordförande och viceordförande i densamma.

På samma gång som taxeringsnämnden utses, skola stadsfullmäktige jämväl välja så många personer, som motsvara dubbla antalet av medlemmarna i stadens magistrat för att jämte dessa och ett med magistratens medlemmar lika stort antal personer, som taxeringsnämnden inom sig utvalt, utgöra den prövningsnämnd, vars

åliggande i § 92 omförmåles.

Taxeringsnämnden tillhör att samvetsgrant uppskatta den inkomst, varje skattskyldig kan anses under det sistförflutna året hava njutit av fastighet i staden eller inom dess område, av sin därstädes idkade rörelse, näring eller yrke, och, såframt den skattskyldige inom kommunen har eller bör hava laga bo och hemvist, av lön, pension eller annan inkomstkälla. På grund härav påföres envar skattören. Vid skiljaktighet i meningar röstas efter huvudtal, och vare uppskattning gällande efter de flesta röst. Utfalla rösterna lika, gälle den mening, som länder den taxerade till förmån. Nämnden är beslutför, om minst två tredjedelar av dess medlemmar äro närvarande.

Taxeringsnämnd må för taxeringens verkställande fördela sig å avdelningar, och vare avdelning beslutför, där minst fem medlemmar äro närvarande och om beslutet ense. Yppar sig meningsskiljaktighet, hänskjutes ärendet till hela taxeringsnämndens prövning och avgörande.

Vid prövningsnämndens sammanträden föres ordet av borgmästaren eller den, som hans tjänst handhaver. Yppar sig meningsskiljaktighet, förfares såsom i tredje momentet om taxeringsnämnden är stadgat.

För förfallolös utevaro från taxeringsnämndens och prövningsnämndens sammanträden böte ordförande och ledamot såsom i § 19 säges.

Kap. VII.

Skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning.

§ 58.

Till ledning vid taxering för den kom-

munala beskattningen, vare, oberoende av medborgarskap, envar, som enligt § 56 är till kommunen skattskyldig, pliktig att till kommunens taxeringsnämnd avgiva uppgift eller såkallad deklaration över sin inkomst under föregående år.

§ 59.

Skyldighet att avgiva deklaration eller annan uppgift, varom i denna lag stadgas, åligger för hustru mannen, i fall icke hustrun särskilt skall beskattas, för omyndig och under förmyndarskap stående person förmyndaren, för sådan frånvarande, för vilken god man förordnats, godemannen, beträffande vad han har under sin förvaltning, för oskiftat sterbhus den, som har boet om händer, evad han är delägare eller syssloman, samt där boet är skiftat, den som vid tiden för skiftet förvaltad boet. Avliden persons inkomst deklarerar av den, som enligt lag äger att låta uppteckna boet.

För bolag, andelslag, ekonomiska föreningar och stiftelser åligger deklarationskyldigheten jämte därmed sammanhängande förpliktelser vederbörande styrelse, förvaltning eller syssloman.

Den, som för frånvaro eller annan orsak är hindrad att deklarerar, vare berättigad att hos taxeringsnämnden anmäla annan person att i sitt ställe fullgöra deklarationen med argivande tillika av tiden för uppdragets varaktighet. Nämnden äger sedermera i allt, vad deklarationen rör, hålla sig till ombudet, men stående huvudmannen dock själv äventyret, ifall något i avseende å uppgiftsskyldigheten av ombudet åsidosättes.

§ 60.

Deklaration avgives på heder och samvete. Den avfattas skriftligen medelst ifyllande av blankett, en eller flere, enligt av landskapsnämnden fastställda formulär och bör upptaga:

- a) den deklarationspliktiges namn, yrke eller verksamhet, boningsort och adress;
- b) noggrann uppgift över hans inkomster under den tid beskattningen avser;
- c) uppgift, behörigen specificerad, över de avdrag från bruttointkomsterna, som han yrkar att få räkna sig till godo vid taxeringen, samt om avdraget är beroende av inkomstens storlek, uppgift därom, att han icke haft i annan kommun skattbar inkomst eller, därest han haft sådan inkomst, huru stor denna inkomst i de olika kommunerna är sammanräknad.

Har uppgiftspliktig drivit rörelse eller yrkesverksamhet på olika orter eller eljest haft inkomst inom två eller flere kommuner, skall han i deklarationen tillika angiva, huru enligt hans mening inkomsterna böra i avseende å taxeringen fördelas mellan de särskilda kommunerna.

§ 61.

Angående inkomst från lantbruksfastighet eller annan inkomstkälla, som endast uppskattningsvis kan bestämmas, vare deklarationspliktig skyldig att i stället för sifferuppgifter meddela de upplysningar, som äro av nöden för beräkning av sådan inkomst.

§ 62.

Bolag, andelslag och övriga näringsd-kare böra, såframt de enligt gällande lag äro skyldiga att föra bok, jämte deklarationen inlämna bestyrkt avskrift av in- och

utgående balansräkning samt vinst- och förlustkonto för den tid deklarationen omfattar ävensom specifikation över verkställda avskrivningar å fastighet, inventarier, maskiner och mera dylikt.

Bolag, andelslag och ekonomiska föreningar åligger att tillika inlämna avskrift av sin revisionsberättelse jämte protokollsutdrag, utvisande, vad i anledning av revisionsberättelsen vid allmänt sammanträde beslutats.

§ 63.

Skattskyldig vare pliktig att, förutom deklaration, på anmaning av taxeringsnämnden meddela de uppgifter och kompletterande upplysningar, som nämnden finner för taxeringen erforderliga. Möter svårighet att avgiva dessa uppgifter skriftligen, vare deklaraionspliktig medgivet att själv eller genom ombud göra ifrågavarande meddelanden muntligen, varvid desamma böra av taxeringsnämndens ordförande på blankett införas och av den, som uppgifterna avlämnat, med namnunderskrift bestyrkas under enahanda förpliktelser, som föreligga vid avgivande av deklaration.

§ 64.

På anmaning av taxeringsnämnden åligger det skattskyldig att på tid, som honom av nämnden förelägges, till genomseende av nämnden förete sina affärsböcker, inventeringslängd, kontrakt, skuldsedlar, verifikat med flere handlingar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering. Granskning av handlingarna bör, såvitt möjligt, ske i den uppgiftspliktiges bostad eller affärslokal.

Taxeringsnämnden kan ock låta edsvur-

en revisor granska den skattskyldiges bokföring och därur meddela nämnden för taxeringen erforderliga uppgifter. Där uppgiftspliktig det fordrar, är taxeringsnämnden skyldig att iakttaga sådant förfarande.

§ 65.

I nedannämnt avseende äro vederbörande skyldiga att på förfrågan av taxeringsmyndigheterna tillhandahålla desamma eller av dem befullmäktigad person upplysningar, nämligen:

a) statens, landskapets, kommuns eller annan menighets ämbetsverk och myndighet beträffande vid dem anställda personers avlöningsförmåner under nästföregående år. Då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst av sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, bör sådant särskilt meddelas;

b) allmänt verk samt styrelser för inrättning eller stiftelse, där befattningshavare eller annan ägt utbekomma pension eller understöd, ävensom styrelse för inhemsk livförsäkrings- eller livränteanstalt samt syssloman för utländsk sådan anstalt angående beloppet av pension, understöd eller livränta, som under nästföregående år tillkommit viss person;

c) förmyndarnämnd och kommunalstyrelse argående sammanlagda beloppet av omyndigs i förmyndarräkning redovisad inkomst för visst år;

d) envar arbetsgivare i stad eller på landet beträffande hos honom under nästföregående år tillfälligt eller fast anställd persons avlöningsförmåner under sagda tid,

med iakttagande i tillämpliga delar av vad ovan under punkt a) är sagt.

Då besvär över taxeringen anförts, vare bolag, banker, bankfilial och agentur, ävensom övriga inrättningar liksom och enskilda personer förpliktade att på anhållan till prövningsnämnd eller av den utsedda personer avlämna upplysningar och bevis för utredande av besvärarendens inkomster.

Ifrågavarande upplysningar böra på åtgärd av beskattningsmyndighet hos vederbörande avhämtas.

§ 66.

Sammanfaller de i §62 i denna lag omnämnda uppgiftspliktigas räkenskapsår icke med kalenderåret, vare dessa skyldiga att deklarerera samt förebbringa i sagda § omnämnd utredning för det räkenskapsår, som avslutas närmast före utgången av det kalenderår taxeringen avser.

§ 67.

Blanketter för deklaration skola genom kommunens försorg och på dess bekostnad avgiftsfritt tillhandahållas de deklarationspliktiga på platser inom kommunens område, vilka av taxeringsnämnden bestämmas.

§ 68.

Envar, som önskar upplysning beträffande sin deklarationsplikt eller sättet för deklarationen, have rätt att för erhållande av handledning vända sig till person, som av taxeringsnämnden därtill förordnats. Denna person vare skyldig att på begäran jämväl biträda deklarationspliktig vid deklarationens skriftliga avfattande. Ersättning härför må varken betingas eller mottagas.

§ 69.

I § 58 omnämnd deklaration ingives aningen till taxeringsnämnden eller till av denna därtill utsedda personer inom tid som av nämnden bestämmes och som skall kommunens medlemmar till kännedom kungöras, såsom angående kommunala tillkännagivanden är föreskrivet. Sagda kungörelse bör jämväl innehålla uppgift om påföljderna av underlåten eller falskt avgiven deklaration, vem eller vilka taxeringsnämnden förordnat att lämna i § 68 omnämnda handledning, var och på vilka tider deklarationsblanketter kunna av deklarationspliktige erhållas samt till vem deklarationen bör inlämnas.

Deklaration och annan uppgift, som skall avgivas på grund av anmaning, inlämnas direkt till taxeringsnämnden inom tid, som i anmaningen bestämmes.

Tiden för avgivande av deklaration och annan uppgift må på den uppgiftspliktiges anhållan av taxeringsnämnden efter prövning förlängas.

Över inlämnad deklaration vare deklarationspliktig berättigad att erhålla bevis.

§ 70.

Anmaning, som för fullgörande av deklaration eller annat åliggande enligt denna lag av taxeringsnämnden meddelas uppgiftspliktig, skall vara skriftligen avfattad och av nämndens ordförande undertecknad. Däri bör för övrigt angivas icke allenast den tid, som den uppgiftspliktige för åliggandets fullgörande förelägges, utan även det äventyr han är underkastad, såframt anmaningen ej hörsammass.

§ 71.

Deklaration och annan uppgift, som av-

gives skriftligen, må jämväl kunna på den uppgiftspliktiges eget äventyr i betalat brev med posten insändas inom föreskriven tid till taxeringsnämnden.

§ 72.

Vid inlämnande eller insändande av deklaration eller annan uppgift vare ej nödigt att bilägga fullmakt eller annan handling till styrkande av att uppgiften avgives av behörig person. Dock bör utredning i nämnda avseende på anmaning förebringas, såframt taxeringsnämnden på grund av särskilda omständigheter prövar sådan vara erforderlig.

§ 73.

Utan hinder därav, att uppgift uteblivit, och med rätt att pröva, i vad mån avgiven uppgift är av den beskaffenhet, att den bör läggas till grund för taxeringen, äger taxeringsnämnden bestämma den skattbara inkomsten.

Då vid försäljnings- eller annat avtal köpeskillingen eller annat vederlag eller tiden för dess erläggande avsevärt avviker ifrån vad på orten är sed, och det framgår, att ett dylikt avtal uppgjorts i avsikt att väsentligen nedbringa den utgående skatten, have taxeringsnämnden rätt att med beaktande av alla på saken inverkan omständigheter enligt prövning bestämma det pris och den betalningstid, som böra läggas till grund för fastställande av den beskattning underkastade inkomsten.

Lägges avgiven uppgift icke till grund för taxeringen, bör anledningen därtill angivas i taxeringsnämndens protokoll och på begäran meddelas den skattskyldige.

§ 74.

Har i följd av uraktlåten eller oriktigt avgiven deklaration eller annan uppgift något belopp av den skattskyldiges inkomst blivit otaxerat, må sådant inkomstbelopp ännu kunna under något av de nästpåföljande tre åren av taxeringsnämnden, därest förhållandet kommer till dess kännedom, underkastas taxering.

Hava enligt § 84 punkt 4 avsatta medel icke tagits i anspråk för klassificering av fartyg, må desamma till den del desamma sammanlagda belopp överstiger klassificeringskostnaderna kunna underkastas taxering under något av de efter klassificeringens slutförande nästföljande tre åren.

§ 75.

Har skattskyldig avlidit, drabbe eftertaxeringen dödsboet, som svarar blott med boets tillgångar. Är boet skiftat, må delägare icke åsättas större del av sådan taxering, än som på hans andel i boet sig belöper.

§ 76.

Deklaration och annan uppgift, som avgivits till ledning för taxeringen, må icke delgivas andra än de medlemmar i taxeringsnämnden, vilka deltagit i ärendets behandling, samt myndighet, som för prövning av besvär över taxeringen eller för annat ändamål av dem har behov. Ej heller må densamma inom taxerings- eller prövningsnämnd föredragas i vidare mån, än som för deras prövning är oundgängligen nödigt, eller i nämndens protokoll intagas utförligare, än på grund av föreskriften i § 73 mom. 3 påkallas. Nämnden äger, där sådant av vederbörande upp-

giftspliktige påyrkas eller skäl därtill eljest föreligga, anförtro granskningen av uppgifterna åt tre av nämndens medlemmar, vilka det tillkommer att sedermera meddela nämnden, huruvida sagda uppgifter äro riktiga.

För övrigt åligger det envar, som på grund av tjänst eller offentligt uppdrag tager befattning med deklaration och taxering eller därvid tillkomna handlingar, att i obrottslig tystnad hålla, vad honom angående de taxerades inkomster och förmögenhetsförhållanden därigenom blivit kunnigt.

Dock må taxeringslängden ej såsom hemlig betraktas.

§ 77.

Sedan taxering blivit slutförd och prövningsnämnden fullgjort sitt uppdrag, skola avgivna deklarationer jämte till dem hörande handlingar av stadsstyrelsen under lås förvaras i minst fem års tid, varefter de, såvitt desamma icke äro behöfliga i anledning av anförda besvär, anhängiggjort åtal eller för annat särskilt ändamål, enligt nämnda myndighets prövning må förstöras.

§ 78.

Avgives icke inom utsatt tid deklaration eller annan till taxeringen sig hänförande uppgift eller tillhandahållas icke taxeringsnämnden äskade handlingar eller upplysningar, allt på sätt i §§ 58, 60, 61, 62, 63, 64 och 72 säges, eller äro de meddelade uppgifterna bristfälliga, kan taxeringsnämnden, därest skattskyldig icke kan förebringa omständigheter, som ursäkta hans försumlighet, utöver inkomstskatten påföra denne en förhöjning där-

av av högst tjugo procent. Nämnden må, där sådant prövas nödigt, anmana den försumlige att inom förelagd ny tid fullgöra sin uppgiftsplikt.

Hörsammas icke heller denna anmaning, kan den skattskyldige ytterligare påföras en förhöjning av ända till trettio procent av inkomstskatten, såframt han icke förmar anförda laga skäl för sin uraktlåtenhet.

§ 79.

Den, som för att bereda sig eller annan nytta genom avgivande av falsk deklaration eller annan till ledning för taxeringen avsedd uppgift undandrager eller söker undandraga kommunen skatt, staffes, såsom i strafflagen säges.

§ 80.

Tredskas den, som enligt § 65 äger tillhandahålla taxeringsmyndigheterna äskade upplysningar, att fullgöra sin skyldighet härutinnan, vare förfallen till högst tio dagsböter, och förelägge rätten honom, där sådant yrkas, visst äventyr att inom av rätten utsatt tid iakttaga, vad honom uti ifrågavarande avseende åligger.

§ 81.

Bryter någon emot den honom på grund av tjänstebefattning enligt § 76 åliggande tystnadsplikt, stånde ansvar såsom för tjänsteförbrytelse. Yppar annan person olovligen, vad jämlikt sagda paragraf skall hemlighållas, straffes med böter eller fängelse i högst ett år.

Ej må förseelse, som här nämnes, av allmän åklagare åtalas, om icke målsägande angivit densamma till åtal.

Kap. VIII.

Skattbar inkomst och förfarande vid
taxering.

§ 82.

Såsom inkomst, på grund varav skatt skall erläggas, anses med sådan begränsning, som nedan säges, skattskyldigs samtliga årinstäkter i penningar eller penningars värde.

Såsom inkomst räknas även:

1) vad skattskyldig för sin och sin familjs räkning tillgodogjort sig av avkastningen från näring eller av varor, som han tillverkat eller tillsaluhållit;

2) dividend eller utdelning, som den skattskyldige uppburit från aktiebolag;

3) den vinst, som affärsföretag kan uppskattas hava av sin inom kommunen bedrivna rörelse, även om densamma utövas genom agentur, avdelningskontor, filial eller annat dylikt organ;

4) vinster av tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkesmässig avyttring av sådan fast eller lös egendom, som säljaren genom köp eller byte förvärvat, om den fasta egendomen varit i säljarens ägo under mindre än tio år och lösegendomen under mindre än fem år, dock efter avdrag av möjligen liden förlust å andra likartade överlåtelser;

5) förmån, som skattskyldig åtnjutit genom egen eller fri bostad för sig och sin familj; så ock det arbete, den skattskyldiges hemmavarande barn eller andra familjemedlemmar, hustrun undantagen, utfört till förmån för den skattskyldiges hushåll, därest de icke särskilt beskattas, dock ifråga om envar familjemedlem

med beaktande av de avdrag, vilka i §§ 86 och 87 omförmälas.

§ 83.

Såsom inkomst anses icke:

1) vad som förvärvats genom giftorätt i morgongåva eller fördel av oskiftat bo, i hemföljd eller genom gåva, arv, testamente eller fideikomiss till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led; dock räknas såsom inkomst sådant understöd i penningar eller varor, som på grund av åtagande eller annan förpliktelse å bestämda tider erlägges;

2) skadeersättning, däri inbegripet, vad som erhållits på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring;

3) på grund av liv- eller kapitalförsäkring utfallet kapital; samt

4) stipendium eller reseunderstöd, som utgivits för vetenskapliga eller konstnärliga studier eller vetenskapliga undersökningar, ej heller riksdagsmänna- eller landstingsmännaarvoden, ersättning för ledamotskap i landskapsnämnden, stadsfullmäktige, stadsstyrelsen och andra kommunala förtroendeuppdrag, statens och landskapets kommittéer eller vad som av staten, landskapet eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av med tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader.

§ 84.

Vid uppskattning av inkomst må avdrag ske för alla kostnader för inkomstens förvärvande och bibehållande, dock icke för skattskyldigs eller hans familjs levnads-kostnader, ej heller för ränta å hans i egen fastighet eller näring nedlagda egna kapital eller för vad den skattskyldige ned-

lagt i nybyggnad eller för utvidgande av sin rörelse i maskiner m. m. dylikt.

Såsom omkostnader för inkomstens förvärvande anses även:

1) avlöning, kost och andra förmåner, som skattskyldig utgivit åt i hans näring använda hemmavarande barn över 15 år, dock ej till högre belopp än 500 mark för varje barn;

2) värdeminskning å byggnader, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga föremål, som använts i skattskyldigs näring;

3) kostnad för utövning av intellektuella yrken, vetenskap och konst, dock ej till högre belopp än 1.000 mark; samt

4) för klassificering av fartyg reserverade medel, likväl icke till högre belopp, än vad skäligen kan antagas vara erforderligt vid årligen skende avsättning av medel för nämnda ändamål.

§ 85.

Värdeminskning å byggnader, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga föremål, som använts i den skattskyldiges näring, skall i det avseende § 84 mom. 2 innehåller efter rörelsens och föremålens beskaffenhet bestämmas till högst följande procenttal av föremålens värde, vilka fastställas efter gängse pris, förutom ifråga om fartyg, beträffande vilka desamma fastställas enligt anskaffningsvärdet.

1) å administrations- och bostadsbyggnader:

av trä	3 %
av sten	1 %

2) å fabriksbyggnader och kraftstationer:

av trä	5 %
av sten	3 %

3) å ekonomiebyggnader:

av trä	6 %
av sten	3 %

4) å maskiner och ångpannor, kraftöverföringsanläggningar, elektriska ledningar, vatten- och gasledningar 8 %

5) å rörligt material, arbetsredskap och verktyg

10 %

6) å fabriks- o. kontorsinventarier 10 %

7) å fartyg:

av trä	12 %
av järn	10 %

8) automobiler i yrkesmässig trafik 20 %

Finnes icke tillräcklig utredning om anskaffningsvärdet, fastställs detta genom uppskattning.

Har skattskyldig framställt utredning därom, att han på grund av särskilda orsaker borde vara berättigad till större avdrag, än vad ovan säges, må honom efter prövning beviljas sådant.

§ 86.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga:

1) legoavgifter för inom stadens område belägen jord;

2) ränta å gäld;

3) förlust å skattskyldigs näringsverksamhet, som icke är att hänföra till kapitalförlust;

4) obligatorisk försäkringsavgift samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor;

5) avgifter till pensions-, änke- och pupill- samt annan dylik kassa, i vilken det på grund av tjänst eller befattning åligger honom att vara delägare;

6) såsom underhållskostnad för fastig-

het i ett för allt högst 10 % av den beräknade avkastningen från fastigheten.

§ 87.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad stadsfullmäktige beslutat för den taxering, som för varje år skall förrättas, avdragas minst tolv tusen och högst adertontusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år. Då hustru skilt beskattas, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn,

som självt har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understigit det av stadsfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 84, 85 och 86 nämnda avdrag jämte i föregående moment stadgat barnavdrag icke nittiotusen mark, må därifrån göras ytterligare följande grundavdrag:

Då inkomsten icke överstiger trettiosex tusen mark, minst sextontusen och högst tjugofyratusen mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för varje år besluta samt, då inkomsten

överstiger 36.000, men icke 39.000 mark,	95 %	av det fastställda avdraget
„ 39.000 „ „ 42.000 „	90 %	„ „ „ „
„ 42.000 „ „ 45.000 „	85 %	„ „ „ „
„ 45.000 „ „ 48.000 „	80 %	„ „ „ „
„ 48.000 „ „ 51.000 „	75 %	„ „ „ „
„ 51.000 „ „ 54.000 „	70 %	„ „ „ „
„ 54.000 „ „ 57.000 „	65 %	„ „ „ „
„ 57.000 „ „ 60.000 „	60 %	„ „ „ „
„ 60.000 „ „ 63.000 „	55 %	„ „ „ „
„ 63.000 „ „ 66.000 „	50 %	„ „ „ „
„ 66.000 „ „ 69.000 „	45 %	„ „ „ „
„ 69.000 „ „ 72.000 „	40 %	„ „ „ „
„ 72.000 „ „ 75.000 „	35 %	„ „ „ „
„ 75.000 „ „ 78.000 „	30 %	„ „ „ „
„ 78.000 „ „ 81.000 „	25 %	„ „ „ „
„ 81.000 „ „ 84.000 „	20 %	„ „ „ „
„ 84.000 „ „ 86.000 „	15 %	„ „ „ „
„ 86.000 „ „ 88.000 „	10 %	„ „ „ „
„ 88.000 „ „ 90.000 „	5 %	„ „ „ „

Då äkta makar skola skilt beskattas, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget göras från den makes inkomst, så haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetal-

ningsförmåga genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan från inkomsten avdragas högst femtiotusen mark. Från avliden persons in-

komst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo beviljas fullständig befrielse från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning. Har skattskyldig avlidit efter det beskattningen verkställt, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka för sin utkomst varit beroende av hans förvärv och omständigheterna äro särdeles ömmande, på ansökning efter prövning medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande.

§ 88.

Har skattskyldig inkomst från flere än en inkomstkälla, skall från inkomsten av varje skild fastighet, rörelse, näring eller yrke avdragas i denna lag till avdrag tillåtna kostnader, arbetslöner, jordlegoavgifter, värdeminskning, räntor och skatter samt de sammanlagda avdragen påföras totalbeloppet av hans inkomster. Då avdrag är beroende av inkomstens storlek, skall, om den skattskyldige har inkomst i flere kommuner, såsom inkomst anses de i de skilda kommunerna erhållna slutliga inkomsternas sammanlagda belopp.

Förlust, som uppkommit genom icke yrkesmässig avyttring av egendom, får avdragas från vinst, som erhållits genom likartad försäljning.

§ 89.

Har uppskattningen av erhållna inkomster från fastighet, näring, rörelse eller yrke utfallit så, att endast ringa eller ingen behållning uppstått, men dylik uppskattning med avseende å beskaffenheten och omfattningen av den skattskyldiges rörel-

se icke anses kunna godkännas såsom grund för utgörande av kommunalskatt, tillhör det taxeringsnämnden att efter sorgfälligt övervägande av alla omständigheter, som böra tjäna till ledning vid sakens bedömande, prövningsvis bestämma det belopp, för vilket skattören skäligen skola sådan skattskyldig påföras.

§ 90.

Uppkommer bråk av skattöre, bör det belopp av inkomst, som skulle gälla för mindre än ett skattöre, från inkomsten uteslutas.

§ 91.

Skattören påföras under följande tre titlar:

- 1) inkomst av hus, tomt och jord;
- 2) inkomst av näring och yrke; samt
- 3) löneförmåner, pension eller annan icke redan nämnd inkomst.

§ 92.

Sedan taxeringen blivit verkställd, skall den däröver upprättade längden under åtta dagars tid finnas tillgänglig i stadshuset eller å annat lämpligt ställe, för att vederbörande skattskyldiga må kunna av densamma taga kännedom. Härom låte taxeringsnämndens ordförande tillkännagiva, på sätt om kommunala meddelanden är stadgat.

Var, som med taxeringen icke nöjes, äger ingiva skriftlig anmärkning därom inom en vecka efter utgången av förenämnda åtta dagar till magistraten, som överlämnar ärendet till prövningsnämnden, vilken det tillhör att skyndsamt taga de anmärkta omständigheterna och övriga för densamma kända förhållanden i övervägande samt avgöra, huru många skattören skola

la besväranden påföras. Skattskyldig, som utan laga hinder underlåter att inom stadsgad tid göra anmärkning mot taxeringslängden, have därmed sin talan försuttit, för såviss sådan omständighet icke föreligger, som i sista momentet av denna paragraf omförmäles.

Prövningsnämndens beslut skall å stads- huset eller annat lämpligt ställe hållas för vederbörande tillgängligt under åtta dagar efter den, då härom kungjorts på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat, denna dag oräknad. Den, som icke nöjes åt prövningsnämndens beslut, må däröver skriftligen anföra besvär, vilka jämte det överklagade beslutet skola till länsstyrelsen inlämnas inom trettio dagar, räknat från den, då prövningsnämndens beslut framlagts, sagda dag oräknad; och äger besväranden tillika bilägga besvärsskriften utredning om dagen, då prövningsnämndens beslut framlagts.

Över länsstyrelsens beslut kunna besvär anföras i högsta förvaltningsdomstolen, och skola därvid iakttagas stadgandena i § 98 av denna lag.

Den, som över taxeringen anfört besvär, vare dock pliktig att vid skatteuppbörd erlægga det skattebelopp honom påförts, men är han, såframt besvären godkännas, berättigad att återfå, vad han för mycket erlagt jämte ränta från uppbördsdagen till skattebeloppets återbetalningsdag enligt Finlands Banks under denna tid gällande lägsta diskontranta ävensom ersättning för de kostnader, vilka han haft för sin ändringsansökan, där särskilt skäl ej förefinnes för kommunens befriande från dylik ersättningsskyldighet.

Kap. IX.

Underställning och besvär.

§ 93.

Stadsfullmäktiges beslut skola för att vinna gällande kraft underställas landskapsnämndens prövning och fastställelse, då besluten angå:

1) försäljning, pantskrivning eller utbyte av sådan staden tillhörig fastighet, som genom gåva eller testamente densamma tillfallit och för visst ändamål, som avser stadens gemensamma nytta, blivit anslagen ävensom överenskommelse eller förlikning, verkande till ändring eller inskränkning uti den rätt, kommunen till sådan fastighet äger;

2) upptagande av lån, ställt på längre återbetalningstid än fem år;

3) förslag till nya eller förhöjda avgifter å den allmänna rörelsen, såsom väg-, bro-, hamn- och färjpenningar med flere sådana;

4) allmänna föreskrifter till befrämjande av sedlighet, hälsovård samt ordning och säkerhet i staden;

5) ändring av stadsplan, byggnads- och brandordningen, ävensom fastställelse eller ändring i reglementen för stadsstyrelsen, vårdnämnden och brandnämnden; samt

6) påläggande av eller förändring uti avgifter för särskilt behov, avsedda att utgå under flere än fem år.

Beslut, som bör landskapsnämndens prövning underställas, insändes genom stadsstyrelsen jämte dess i ärendet avgivna yttrande. Sådant beslut skall av landskapsnämnden fastställas oförändrat eller

ogillas. Vägras fastställelse, uppgive landskapsnämnden skälen därtill, och är det stadsfullmäktige obetaget att över vägrad fastställelse anföra besvär i högsta förvaltningsdomstolen.

§ 94.

Medlem av kommun, som ej nöjer sig med fullmäktiges beslut uti stadens gemensamma angelägenheter, äger rätt att, där han tilltror sig kunna visa att beslutet kränker hans enskilda rätt eller att det icke tillkommit i laga ordning eller att det står i strid med allmän lag eller författning eller att stadsfullmäktige annorledes överskridit sin befogenhet, däri söka ändring genom besvär, vilka jämte det överklagade beslutet böra till länsstyrelsen ingivas inom trettio dagar efter det klaganden erhöi del av beslutet, dagen, då sådant skedde, likväl oräknad; och åligger det klaganden därjämte såväl att vid besvären foga bevis om dagen, då beslutet delgavs, som ock att, inom fjorton dagar efter det tiden för besvärens inlämnande utgått, till stadsstyrelsen ingiva diariebevis däröver, att han anfördt besvär.

Försummar klaganden något av vad sålunda är föreskrivet, må beslutet kunna gå i verkställighet.

Klaganden anses hava erhållit del av beslutet den dag det samma blivit enligt § 25 tillgängligt för påseende eller, där beslutet bort särskilt delgivas klaganden, den dag sådant delgivande i överensstämmelse med sagda lagrum skett.

§ 95.

Anföres besvär däröver, att beslutet icke tillkommit i laga ordning eller att det står i strid med allmän lag eller förord-

ning eller annorledes överskrider fullmäktiges befogenhet, må länsstyrelsen, om denna finner skäl föreligga, förbjuda beslutets verkställighet.

Grundas besvären därpå, att klagandens enskilda rätt blivit genom beslutet kränkt, och godkännas besvären, gäller rättelsen till förmån för den, som klagat, men stände beslutet för övrigt fast, om det icke strider mot allmän lag eller förordning, då länsstyrelsen äger förordna angående upphävande av beslutet jämväl i dess helhet.

§ 96.

Angående rätt att anföra besvär över stadsstyrelsens beslut, så ock därom, i vilken ordning sådant må ske och vad därvid bör iakttagas, vare i tillämpliga delar gällande vad i § 94 är stadgat om sökande av ändring i fullmäktiges beslut, och bör tiden för besvärs anförande räknas, där stadsstyrelsens beslut tillhandahållits allmänheten för påseende på sätt om fullmäktiges beslut är stadgat, från den dag, då detsamma sålunda varit tillgängligt, denna dag dock oräknad, samt, där beslutet endast rör någon person enskilt, från den dag, då detsamma blivit honom genom protokollsutdrag delgivet, delgivningsdagen likaså oräknad.

Över stadsstyrelsens beslut, som till sin beskaffenhet är av enbart förberedande eller verkställande art, må besvär icke anföras.

Hava besvär anförts över stadsstyrelsens beslut, utgöre detta icke hinder för beslutets verkställande, med mindre ansökt ändring därigenom bleve onyttig eller länsstyrelsen finner beslutet lagstridigt

och fördenskull förbjuder dess verkställighet.

§ 97.

Angående besvär över borgmästarval är särskilt stadgat.

§ 98.

I länsstyrelsens utslag får ändring sökas i högsta förvaltningsdomstolen senast före klockan tolv å trettionde dagen efter delfåendet, dagen då sådant skedde likväl oräknad; och lände därvid till efterrättelse, vad om sådant ändringssökande i allmänhet är stadgat, dock sålunda, att besvären även må under besvärstiden till länsstyrelsen inlämnas för att därifrån vidare befordras.

Kap. X.

Sättet för anslag av kommunala kungörelser samt ansökningstiden för besättande av kommunala befattningar.

§ 99.

Om fastställelse av ordnings- eller annan kommunalstadga skall genom stadsstyrelsens försorg kungöras i den ordning, som angående kommunala tillkännagivanden i landskapet är gällande, med iakttagande i övrigt av vad härom för vissa fall är särskilt stadgat. I kungörelsen bör ock nämnas, att stadgan å viss angiven plats är för allmänheten tillgänglig och tillsaluhålles för skäligt pris.

Är tiden för stadgans ikraftträdande icke bestämd, lände den till efterrättelse från den dag, då kungörelse i ovan omnämnd ordning utfärdats och stadgan hållits tillgänglig.

§ 100.

Ansökningstiden för besättande av kom-

munala tjänster och befattningar utgör trettio dagar, den dag dock oräknad, då kungörelse om den lediga befattningen första gången publicerades. Sådan kungörelse bör ingå minst två gånger i sådan i landskapet utkommande tidning, vari av landskapsmyndigheterna utfärdade allmänna föreskrifter och beslut publiceras, andra gången senast fjorton dagar före ansökningstidens utgång.

Kap. XI.

Säkilda stadganden.

§ 101.

Ordförande i stadsfullmäktige och stadsstyrelsen eller av fullmäktige utsedda nämnder åligger att tillse, att protokoll jämte bilagor och register över dessa samt övriga handlingar omsorgsfullt förvaras och vid behov hållas tillgängliga för kommunens medlemmar, så ock att de vid hans avgång från befattningen överlämnas åt efterträdaren.

Medlem av kommunen vare, där ej i lag är annorlunda stadgat, berättigad att på begäran utfå bestyrkt avskrift av sagda handlingar eller utdrag ur de vid nämnda myndigheters sammanträden förda protokoll. I besvärsmål skall expedition utgivas skyndsamt och åtminstone inom förra hälften av den för varje fall stadgade fataljetiden.

Å fullmäktige ankommer att bestämma, huruvida lösen för handling skall erläggas och till vilket belopp. Lösen må dock ej uppbäras för handlingar, vilka utfärdas för kommunens gemensamma behov eller till vederbörande tjänstemän eller allmänna ombud, ej heller då fullmäktiges eller

stadsstyrelsens beslut skall genom utdrag ur protokollet delgivas den, vilken beslutet rör.

§ 102.

Vi-ten för utevaror, vartill någon på grund av lag fälles av stadsfullmäktige, stadsstyrelse eller någon av fullmäktige utsedd nämnd, tillfalla stadens allmänna kassa och uttagas, där godvillig betalning icke följer, på sätt om kommunala utskylter är stadgat

§ 103.

Har innehavare av kommunalbefattning eller tjänst i denna sin egenskap förskingrat medel eller ådalagt svikligt förfarande eller annan oredlighet, äga stadsfullmäktige rätt att avhålla honom från utövande av uppdraget, och skall saken ofördröjligen överlämnas till domstols behandling samt detta hos landskapsnämnden och länsstyrelsen anmälas.

§ 104.

Ombud för stadskommun vid sammanträde av ombud för flere kommuner utses av stadsfullmäktige. Ifråga om valet skall

iakttagas, vad i kommunallagen för landskommunerna därom är stadgat.

§ 105.

Därest stadsfullmäktiges beslut skall underställas landskapsnämnden för fastställelse, må underställandet ske, först sedan tiden för anförande av besvär tilländagått.

§ 106.

Genom denna landskapslag upphäves landskapslagen den 15 december 1931 om kommunalförvaltning i Mariehamn, §§ 25, 36, 42, 47, 49, 50, 74, 84, 85 och 94 sådana de lyda i landskapslagen den 31 december 1940, § 92 sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 7 november 1944, § 11 sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 4 januari 1946, § 86 sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 5 april 1946 och § 87 sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 6 februari 1947.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft. Till dess stadsstyrelsen blivit tillsatt, skall i stadens kommunalförvaltning gällande landskapslag lända till efterrättelse.

Mariehamn den 4 mars 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vice talman.

Gunnar Jansson
vice talman.